

Θέμα 14ο: Σάββατο 1 /Κυριακή 2 Φεβρουαρίου 2025

ΥΠΑΠΑΝΤΗ

Στα χρόνια που έζησε ο Χριστός μας παιδιά, ίσχυε το εξής έθιμο για τα παιδιά που γεννιούνται: Σύμφωνα με τον νόμο του Μωυσή, κάθε πρωτότοκο αρσενικό παιδί έπρεπε να αφιερώνεται στον Θεό και να προσφέρει την τεσσαρακοστή ημέρα από την γέννηση του, θυσία στον Θεό ένα ζευγάρι τρυγόνια ή δύο νεοσσούς περιστεριών. Έτσι η Θεοτόκος, 40 ημέρες μετά την γέννηση του Χριστού, πήγε τον υιό της στην Ιερουσαλήμ για να τον παρουσιάσει στο Ιερό. Την ημέρα που έμπαιναν στον ναό η Παναγία, ο Ιωσήφ και ο Χριστός, βρέθηκε εκεί ο Συμεών, φωτισμένος από το Άγιο πνεύμα, για να τους προϋπαντήσει στην είσοδο.

Ο Συμεών ήταν ένας δίκαιος, ευλαβής και ηλικιωμένος ιερέας και είχε πληροφορηθεί από θεία αποκάλυψη, ότι δεν θα πεθάνει προτού δει τον αναμενόμενο Μεσσία και Σωτήρα του κόσμου. Ο Συμεών περιμένει στην είσοδο του ναού κι εκεί συναντιέται με τον Ιησού, τον οποίο οδηγεί στο ιερό συνοδευόμενος από την Παναγία και τον Ιωσήφ. Ο Συμεών δέχτηκε στην αγκαλιά του τον Κύριο, έχοντας καταλάβει από θεία φώτιση ότι αυτός είναι ο αναμενόμενος Μεσσίας. Τότε ο Συμεών δοξάζει τον Θεό λέγοντας «νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ». Ο Συμεών, με χαρά κλείνει τα μάτια του και παραδίδει την ψυχή του στον Θεό, έχοντας δει με τα μάτια του τον Σωτήρα του κόσμου.

Η Παναγία και ο Ιωσήφ, θαύμασαν αυτά που έλεγε ο Συμεών ο Θεοδόχος. Τότε τους ευλόγησε και είπε στην Θεοτόκο προφητείες για τον Χριστό και για τη Σταύρωσή Του. Στον ναό βρισκόταν και η προφήτισσα Άννα, μια σεβάσμια γερόντισσα που περνούσε ημέρα και νύχτα στο ιερό με νηστεία και προσευχή. Αφού προσκύνησε τον Ιησού, δόξασε τον Θεό και έλεγε σε όλους ότι ήρθε ο Μεσσίας που θα φέρει την λύτρωση σε όλους τους πιστούς. (Λουκ. β' 36-38)

Το γεγονός αυτό που διηγηθήκαμε παιδιά, ονομάζεται Υπαπαντή του Χριστού και η Εκκλησία μας τη γιορτάζει κάθε χρόνο στις 2 Φεβρουαρίου.

Και στις μέρες μας όμως παιδιά, όλα τα νεογέννητα μωράκια, σαράντα ημέρες μετά τη γέννησή τους, τα φέρνει η μητέρα τους στην Εκκλησία για να πάρουν την ευλογία του ιερέα. Αυτό είναι το πρώτο βήμα τους προς την Εκκλησία και τη μεγάλη αγκαλιά του Θεού.

Είδαμε παιδιά με πόση τρυφερότητα και ζεστασιά υποδέχεται ο γέροντας Συμεών τον μικρό Χριστό. Έτσι πρέπει να νιώθουμε κι εμείς κάθε φορά που βρισκόμαστε μέσα στην Εκκλησία. Μέσα στον ναό συναντούμε πάντα την αγάπη και την προστασία του ίδιου του Θεού.

Και μάλιστα κάποια στιγμή κι εμείς υποδεχόμαστε τον Χριστό! Ξέρετε ποια στιγμή είναι αυτή; (...) Είναι η ώρα της θείας Κοινωνίας! Όταν κοινωνούμε υποδεχόμαστε τον Χριστό μας στο ίδιο μας το σώμα, στην ψυχή και στην καρδιά μας.

Πώς όμως πρέπει να κοινωνούμε; Κάποια πράγματα πρέπει να προσέχουμε! Τα ξέρετε; (...)

- Την ημέρα που θέλουμε να κοινωνήσουμε, φροντίζουμε να μην φάμε και να μην πιούμε τίποτα το πρωί! Ούτε νερό, ούτε κάποιο φαγητό, ή τσίχλα.

- Την ώρα που περιμένουμε να κοινωνήσουμε, στεκόμαστε με υπομονή, χωρίς να μιλάμε ή να κάνουμε φασαρία. Δίνουμε προτεραιότητα σε μικρότερα παιδιά ή σε γονείς με μωράκια που δεν μπορούν να περιμένουν.

- Προσευχόμαστε σιωπηλά και πλησιάζουμε τον Ιερέα. Ανοίγουμε προσεκτικά το στόμα μας και δεχόμαστε τη θεία Κοινωνία, το Σώμα και το Αίμα του Χριστού. Σκουπίζουμε προσεκτικά το στόμα μας με το Άγιο Μανδήλιο. Παίρνουμε το αντίδωρο και πηγαίνουμε ήσυχα στη θέση μας.